

РЕШЕНИЕ

№ 4779

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3930** по описа за **2023** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. И. С., представляващ „Евро Интеграл“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу Решение от 18.01.2023г. постановено по н.а.х.д. № 4207/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 114 състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 22-002503/29.05.2019 г. издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област (ДИТ – С. област), с което на „Евро Интеграл“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. с чл. 1 ал. 2 от КТ.

Според касатора атакуваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63в от ЗАНН. Моли съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се разноски и за двете инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. А., която поддържа жалбата и моли обжалваното решение да бъде отменено.

Ответникът по касация - директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област се

представлява от юрк. Х., която оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила обжалваното решение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и моли решението да бъде отменено.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, XXII Касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежна страна и срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване по касационен ред, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата като целен резултат – отмяна на обжалваното въззивно решение, е основателна, но по следните съображения.

От фактическа страна по делото е установено, че на 03.04.2019г. на място в обект : строителна площадка на жилищна сграда с подземен етаж, УПИ XXII-1389, кв. 90,[жк], у.2-ра, № 66 район „К.“ е извършена проверка за спазване на трудовото законодателство от служители към Дирекция „ Инспекция по труда Софийска област“. На място в обекта е бил заварен на работа И. Г. М., ЕГН [ЕГН] д полага труд в диапазона 13.52-14.00 часа, като в саморъчно попълнена декларация посочил работно време от 08:00 часа до 17:00 часа, както и трудово възнаграждение в размер на 520 лева и почивни дни /събота и неделя/. В последствие проверката продължила на 05.04.2019г. и 16.04.2019г. в сградата на ДИТ С. област, като управителят на „Евро Интеграл“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] представил граждански договор за работника М.. Проверяващите органи приели, че с горното дружеството е извършило на 03.04.2019г. нарушение по чл.62, ал. 1 от КТ, за което от К. Й. В., заемаща длъжност началник отдел БТКД при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област.

Въз основа на съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление (НП) № 22-002503/29.05.2019 г. от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекс на труда във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда на дружеството „Евро Интеграл“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева за извършено от него нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. с чл. 1 ал. 2 от КТ.

Въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в предвидените от закона срокове и с всички реквизити, предвидени в ЗАНН. Приел е също така, че извършването на нарушението от страна на санкционираното лице са безспорно доказано, тъй като приетата от АНО за установена фактическа обстановка се подкрепя от приобщените по делото писмени и гласни доказателства.

Решението на районният съд е неправилно.

По делото са приложени заповед за оправомощаване № 3-0058/11.02.2014г. на директорите на Д „ИТ“, Заповед № 3- 0024/08.01.2019 г. и Заповед № 3-0025/08.01.2019г. за разширяване на териториална компетентност издадени от изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, Заповед № ЧР-493/19.06.2015г., Заповед № ЧР -1160/15.11.2017г. и Заповед № ЧР-87/24.01.2014г. за изменение на служебното правоотношение.

Настоящото производство се явява втора по ред касация, след като с Решение № 1716/19.03.2021г., постановено по н.а.х.д. № 11474 от 2020г. по описа на АССГ е

отменено Решение на Софийски районен съд и делото е върнато за ново разглеждане. При първоначалното произнасяне, разглеждащият делото състав на районния съд е констатирал, че както актосъставителят, така и наказващият орган не притежават съответната компетентност. Независимо от разнопосочно застъпеното становище в предходното произнасяне на АССГ, този касационен състав напълно споделя изводите на районния съд за липса на компетентност на длъжностните лица – актосъставител на АУАН и издалия процесното НП

Установено е, че изпълнителният директор на ИА „ГИТ“ е издал заповед № 3-0024/08.01.2019г. и заповед № 3-0025/08.01.2019г., с които, на основание чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ (отм.) , на служителите от ДИТ С. - област е определен териториален обхват на контролна дейност, който включва и конкретно посочени райони на [населено място], в т.ч. и район „К.“.

Относно нищожността на тези заповеди се е произнесъл Върховния административен съд в мотивите на решение № 3624 от 15.04.2022г. по адм.д. № 11698/2021г. по описа на ВАС, Шесто отделение.

Съгласно чл. 12, т. 3 УПИАГИТ (отм.) специализираната администрация на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ е организирана с 28 териториални поделения - дирекции „Инспекция по труда“, разположени в административните центрове на областите. Териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от Правилника.

Правомощията на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ по чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ (отм.) са свързани с определяне обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда, но само в определените за тях рамки на компетентност, но не и повече от предвиденото, включително за териториалния обхват. Нито в ЗЗБУТ, нито в УПИАГИТ (отм.) е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

При това положение заповед № 3-0024/08.01.2019г. и заповед № 3-0025/08.01.2019 г. на изпълнителния директор на ИАГИТ, с които се определя териториална компетентност на ДИТ С. – област, различаваща се от определена в чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм) са незаконосъобразни. Административнонаказващият орган е териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват по чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм).

Поради изложените съображения процесните АУАН и НП се явяват незаконосъобразни. Касае се за абсолютно, съществено и неотстранимо нарушение на процесуалните правила, което има като своя единствена последица цялостната отмяна на окончателния правоохранителен акт.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, като при този изхода на спора, такива се дължат на касатора. Независимо от последното, съдът намира, че доказателства за платено адвокатско възнаграждение не са налице. Представените договори за правна защита няма характер на разписка, тъй като видно от тяхното съдържание страните са договорили само размер на възнаграждението и начин на плащането му в брой, но не се съдържа волеизявление за извършено плащане на конкретна сума към датата на сключването му. По тези съображения искането за присъждане на разноски следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1

от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 18.01.2023г. постановено по н.а.х.д. № 4207/2021г. по описа на Софийски районен съд, 114 състав като наместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-002503/29.05.2019г. издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област (ДИТ – С. област), с което на „Евро Интеграл“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. с чл. 1 ал. 2 от КТ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.